

साः स्फुटा उज्ज्वलायेषामिति एतदपि रूपकमेव किन्तु कलधौ
तत्वेन सानूनां विशिष्टत्वाद्विशिष्टोपमायुक्तं कमलकं नाम ॥ २६ ॥

चलेत्यादि । अथानन्तरं कपयोऽङ्गदादयः पवनजस्य हनू म०
मत आगमने वभुः शोभन्ते स्म तस्यैव गिरेः कलधौतसानवद्भव
स्पर्शसामवद्भव कलधौतं रूप्यहेमोरिति विश्वः कीदृशाः पिङ्गकेश
राणि कपिलशटाश्च हिरण्यलतास्ताम्रलाश्च सुलायेषां नेत्र
पङ्क्तय एव मणिसंहतयस्ताः स्फुटा उज्ज्वलायेषां । इदमपि रूप
कमेव केशराणां लतात्वेन नेत्राणां मणित्वेन च रूपणात् किन्तु
कलधौतसानूनां विशिष्टत्वाद्विशिष्टोपमायुक्तमिति ॥ २६ ॥

कपितोयनिधीन् स्रवङ्गमेन्दुर्मदयित्वा मधुरेण
दर्शनेन । वचनामृतदीधितिर्वितन्वन्नक्तानन्दपरी
तनेत्रवारोन् ॥ एतच्छेषार्थान्ववसितमवतंसकं ॥ २७ ॥

कपोत्यादि । स्रवङ्गमदन्दुरिव स्रवङ्गमेन्दुः कपयस्तोच ज० म०
निधयद्भव कपितोयनिधीन् मधुरेण सुखेन दर्शनेन मदयित्वा
हर्षयित्वा मदीहर्षग्लपनयोरिति घटादित्वान्मित्वे ह्रस्वत्वं वच
नानि अमृतमयदीधितयद्भव वचनामृतदीधितिर्वितन्वन्
विस्तारयन् लोकवृत्तान्तसम्बोधकमाह्लादकं वचनमुदाहर
न्नित्यर्थः आनन्देन हर्षेण परीतं सञ्जातं नेत्रवारि येषां तानेव
स्विधानकृत कृतवान् । एतद्रूपकं शेषार्थान्ववसितं रूपितादन्यो
योऽर्थः आनन्दपरीतनेत्रवारो निति स शेषः तेनान्ववसितं युक्त